

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Mobilisering manglende Heste og Vogne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3122, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1277).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Hansen): Som ikke usædvanligt, naar Behandlingen i et Udvalg gælder et Lovforslag, der har med militære Forhold at gøre, har man i Udvalget ikke kunnet naa til Enighed om den foreliggende Sag. At den nuværende Ordning er utilfredsstillende, i alt Fald, naar vi skal have en Hærorning, der kan bruges, tror jeg dog, man fra alle Sider i Udvalget har erkendt, men denne Erkendelse har ikke kunnet skaffe Enighed om noget, der skulde træde i Stedet. Det er derfor kun et Flertal af Udvalget, der har ment, at dette Lovforslag burde fremmes, og har stillet Ændringsforslag dertil, som tilsigter en Ordning, der kan være tilfredsstillende i alle Henseender. Den Ordning, vi nu har, hviler i Hovedsagen paa de kommunale Raad, og de militære Myndigheder er først traadte til, naar Hestene og Vognene var komne paa Mødestederne, efter at de er blevet udpeget og tilsagt til at møde. Først derefter er en militær Mand traadt til som Medlem af den Kommission, der skal udtage de paagældende Heste og Vogne og overhovedet vel afgøre, om de er brugelige, og hvor de skal bruges. Lovforslaget afviger i høj Grad fra den bestaaende Ordning. Man har der villet lægge alt eller saa godt som hele Virksomheden over paa de militære Myndigheder. Sogneraadene eller de kommunale Myndigheder, som har haft en væsentlig Del af Arbejdet efter den gældende Ordning, har ikke været forpligtede til at have noget videre med Sagen at gøre. Flertallet har imidlertid ment, at det var muligt at tilvejebringe en Ordning, som i langt højere Grad end Lovforslaget hvilede paa det bestaaende Grundlag. Vi har forhandlet derom i Udvalget og med

Ministeren, og det er lykkedes os at komme til Enighed om en Ordning — hvilket vil fremgaa af Betænkningen og de stillede Ændringsforslag —, der ikke afviger saa lidt fra den Ordning, som Lovforslaget gaar ud paa, idet den sætter de kommunale Myndigheder, til Dels ogsaa Indenrigsministeren, til at administrere Loven, saa at Krigsministeriets Medvirken i Hovedsagen indskrænker sig til det samme som efter den gældende Ordning, nemlig til at være med til at finde de brugbare Dyr og særlig til at afgøre, om de kan anvendes, og hvor de skal anvendes. Det kan være, at den Ordning, som vil fremkomme, hvis Udvalgets Flertals Forslag vedtages, vil blive noget mere indviklet end Lovforslagets, men det vil dog sikkert ikke blive mere, end at Loven vil være let at administrere, og denne Ordning vil virke fuldt saa tilfredsstillende for den almindelige Befolkning som det foreliggende Lovforslag.

De stillede Ændringsforslag gaar alt-saa i det væsentlige ud paa at lægge Administrationen af Loven, for saa vidt det overhovedet lader sig gøre, over paa Indenrigsministeren og de kommunale Myndigheder. Lovforslaget fastsætter, at Udpegningen og Vurderingen af Heste og Vogne skal ske udelukkende ved de militære Myndigheder. Jeg forudsætter dog, at man har tænkt sig en Medvirken af de kommunale Raad, der gaar ud paa foreløbig at angive, hvor der findes brugbare Heste og Vogne, medens de militære Myndigheder skulde sørge for Resten. Udvalgets Flertal foreslaar, at Udpegningen skal foregaa ved to Synsmænd, hvoraf de militære Myndigheder vælger den ene og de kommunale Raad den anden. Derved opnaas, at man tager Hensyn til alle Sider. Det foreslaas tillige, at de militære Myndigheder ligesom hidtil skal have Hovedindflydelsen paa, om en udpeget Hest eller Vogn skal kunne bruges, og hvor den skal kunne bruges. Man kan naturligvis godt forudsætte, at de militære Myndigheder ogsaa vil tage de Hensyn, som er i Befolkningens Interesse, f. Eks. at den enkelte Ejer ikke gaas for nær ved, at man tager saa godt som hele hans Besætning, men der er en noget større Betyngelse for Befolkningen deri, at ogsaa Mænd, som er udgaaede af denne og valgte af de kommunale Raad, faar Indflydelse paa Sagen.

Der er med Hensyn til Vurderingen ikke foreslaaet nogen væsentlig Forandring, men kun, at baade den militære og den